



# รายงานนวัตกรรม

## การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

“การพัฒนาทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในด้วยแบบฝึก  
โดยใช้ ADDIE MODEL” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

โรงเรียนบ้านขามใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1



นางสาวกรณีนภา นามกาศรี  
ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย



โรงเรียนบ้านขามใหญ่  
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1  
สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน  
กระทรวงศึกษาธิการ



รายงานนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

การพัฒนาทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในด้วยแบบฝึก โดยใช้ ADDIE MODEL

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านขามใหญ่

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑

โดย

นางสาวภรณ์ภา นามกาศรี

ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย

โรงเรียนบ้านขามใหญ่

ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

## คำนำ

แบบรายงานนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา การจัดการเรียนรู้เชิงรุกด้วยกระบวนการคิด ของครู สู่การสร้างนวัตกรรมของนักเรียน การพัฒนาทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในด้วยแบบฝึก โดยใช้ ADDIE MODEL สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านขามใหญ่ รายพลศึกษา(เซปักตะกร้อ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเอกสารประกอบการพิจารณาคัดเลือกครูต้นแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2567 ซึ่งข้อมูลมี 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ ส่วนเนื้อหา และส่วนสรุป

นอกจากนี้เอกสารฉบับนี้สามารถเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ด้วยกระบวนการคิดโดยใช้ ADDIE MODEL ที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนให้มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 และสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมได้

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า เอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ได้ศึกษา และทางผู้จัดทำต้องขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครู บุคลากร นักเรียน รวมไปถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ให้คำปรึกษา แนะนำชี้แนะแนวทางต่าง ๆ จนเอกสารเล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ทางผู้จัดทำต้องขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

นางสาวภรณ์ภา นามกาศรี

ผู้จัดทำ

## สารบัญ

| เรื่อง                                                           | หน้า |
|------------------------------------------------------------------|------|
| แบบรายงานนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)..... | 1    |
| ส่วนเนื้อหา.....                                                 | 1    |
| ความเป็นมาและความสำคัญของการพัฒนานวัตกรรม.....                   | 1    |
| วัตถุประสงค์ของการพัฒนานวัตกรรม.....                             | 3    |
| ขอบเขตในการศึกษา.....                                            | 3    |
| กรอบแนวคิดในการพัฒนานวัตกรรม.....                                | 4    |
| ขั้นตอน วิธีการสร้างนวัตกรรม และการหาคุณภาพของนวัตกรรม.....      | 5    |
| การนำนวัตกรรมไปใช้ในการพัฒนา/แก้ปัญหา.....                       | 7    |
| ผลการใช้นวัตกรรม.....                                            | 11   |
| ส่วนสรุป.....                                                    | 13   |
| สรุปผลการใช้นวัตกรรม.....                                        | 13   |
| อภิปรายผลการใช้นวัตกรรม.....                                     | 13   |
| ข้อเสนอแนะ.....                                                  | 13   |
| เอกสารอ้างอิง.....                                               | 14   |
| ภาคผนวก.....                                                     | 15   |
| การประชุมผ่านกระบวนการ PLC.....                                  | 16   |
| แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ (หลังการจัดการเรียนรู้).....      | 18   |

## แบบรายงานนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

ชื่อนวัตกรรม : การพัฒนาทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในด้วยแบบฝึก

โดยใช้ ADDIE MODEL ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชื่อ-สกุล : นางสาวภรณ์นภา นามาศรี

กลุ่มสาระการเรียนรู้ : สุขศึกษาและพลศึกษา

โรงเรียน : บ้านขามใหญ่

ตำแหน่ง : ครูผู้ช่วย

สังกัด : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1

### ส่วนเนื้อหา

#### ความเป็นมาและความสำคัญของการพัฒนานวัตกรรม

ในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตและการทำงานก็เปลี่ยนแปลงไปเช่นกัน การเรียนรู้แบบเดิมที่เน้นการถ่ายทอดความรู้จากครูสู่ผู้เรียนเพียงอย่างเดียว ไม่เพียงพอต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 อีกต่อไป พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 หมวดที่ 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ส่วนมาตรา 24 ระบุว่า การจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดเนื้อหา สาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับ ความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการ คิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูสามารถจัดบรรยายภาค สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและสื่ออำนวยความสะดวก เพื่อให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545)

พลศึกษาเป็นหนึ่งในกระบวนการศึกษาที่สำคัญ เพราะเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการพัฒนาทรัพยากร มนุษย์ให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งเน้นการดูแล การส่งเสริม การพัฒนาและการบริหารจัดการชีวิตเพื่อ สุขภาพ และสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้ อันเป็นรากฐานที่สำคัญยิ่งต่อการดำเนินชีวิตที่สมดุลทั้ง ด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและจิตวิญญาณ ซึ่งเป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์โดยอาศัย กิจกรรม พลศึกษาที่เลือกสรรแล้วว่ามีคุณค่าโดยการลงมือปฏิบัติจริง (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2527)

ขวลิต จิรานุกุล (2536) กล่าวว่าปัจจุบันกีฬาเซปักตะกร้อเป็นกีฬาที่ได้บรรจุไว้ในหลักสูตรการเรียน การ สอนพลศึกษาหลาย ๆ โรงเรียน เพราะเป็นกีฬาที่มีพื้นฐานเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตวัฒนธรรมของท้องถิ่นและ สังคมไทย เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้วิถีการดำเนินชีวิตของสังคมไทยและการอนุรักษ์กีฬาไทยให้คงอยู่ ต่อไป กีฬาเซปักตะกร้อเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมและได้รับความสนใจอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน และมี แนวโน้ม แพร่หลายมากขึ้นในอนาคต ดังจะเห็นได้จากการส่งเสริมให้มีการเล่นและแข่งขัน ทั้งในส่วนกลางและ ส่วน

ภูมิภาคในระดับนักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป จนไปถึงการแข่งขันระดับประเทศ เช่น กีฬาซีเกมส์ และเอเชียนเกมส์ เป็นต้น นอกจากนี้ บุญยงค์ เกศเทศ (2531) กล่าวว่าตะกร้อเป็นกีฬาศิลปะและวัฒนธรรมดั้งเดิมของไทยมาตั้งแต่โบราณกาล การเล่นตะกร้อเป็นการฝึกให้ผู้เล่นมีอารมณ์สุขุม เยือกเย็น รอบคอบ เพราะการเล่นหรือเตะตะกร้อในแต่ละครั้งจะต้องอาศัยความตั้งใจและมีสมาธิที่แน่วแน่ สำรวมจิตใจไปสู่การกระทำอย่างดี ถ้าหากใจร้อน การเล่นหรือเตะตะกร้อในแต่ละครั้งก็จะเสียไป สอดคล้องกับ รังสฤษฎ์ บุญชะลอ (2543) กล่าวว่าการเล่นตะกร้อ ยังช่วยประสานหน้าที่ของอวัยวะในร่างกายให้มีการทำงานดีขึ้น จะฝึกประสาทได้เป็นอย่างดี เพราะการเล่นลูกแต่ละครั้งต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างประสาท และกล้ามเนื้อ เช่น ประสาทตากับการเคลื่อนไหวของเท้า ทำให้การเตะหรือการเล่นลูกนั้นเป็นไปอย่างราบรื่น

การเล่นเซปักตะกร้อ ผู้เล่นจะประสบความสำเร็จได้จำเป็นต้องมีทักษะขั้นพื้นฐานที่สำคัญดังที่ สุพจน์ ปราณี (2539) ได้กล่าวถึงทักษะพื้นฐานในการเล่นเซปักตะกร้อ ประกอบด้วย การเล่นลูกหลังเท้า ลูก ข้างเท้า ลูก เข่าและลูกศีรษะ การเล่นเซปักตะกร้อในยุคแรกยังไม่มีรูปแบบการเล่นมากมายนัก ส่วนใหญ่จะเป็นการเล่นลูกโต้ข้ามตาข่ายด้วยศีรษะเป็นส่วนใหญ่ และศักยภาพ บุญบาล (2554) กล่าวว่า การเตะลูกด้วย ข้างเท้าด้านใน (ลูกแป) เป็นพื้นฐานที่ใช้มากที่สุดและสามารถฝึกเตะได้แม่นยำกว่าลูกอื่น จนถือได้ว่าลูกแป คือ ลูกครูของการเล่นกีฬาตะกร้อ เหมาะสำหรับการเตะตั้งลูก พักลูก เตะลูก หรือเตะส่งให้คู่ได้ ประโยชน์และความสำคัญของทักษะพื้นฐานหลักของกีฬาเซปักตะกร้อ หากพิจารณาให้ละเอียดและลึกซึ้งแล้ว จะเห็นว่า ทักษะการเล่นลูกด้วยข้างเท้าด้านในจะมีประโยชน์มากกว่าลูกหลังเท้าและลูกเข่า เนื่องจากเมื่อเข้าสู่ กระบวนการเล่นเกมแล้ว การเล่นลูกด้วยข้างเท้าด้านในจะเป็นทักษะหลักในการใช้ประโยชน์มากที่สุด และ รองลงมาจะเป็นการเล่นลูกด้วยศีรษะ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2555) ซึ่ง ชูชีพ คงมีชนม์ (2559) กล่าวไว้อีกว่า การเล่นกีฬาตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน หรือการเตะ การตั้ง การรับลูกตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน นั้น เป็นการปฏิบัติทักษะที่มีความสำคัญ และมีความจำเป็นที่ผู้เล่นกีฬาตะกร้อทุกคนต้องสามารถปฏิบัติได้ และต้องปฏิบัติจนเกิดความชำนาญ

ทักษะการเตะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน นั้น เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญเป็นอย่างมากในการเล่น และแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อ เป็นทักษะที่ใช้ในการรับลูกเสิร์ฟ การตั้งลูก รวมไปถึงการส่งลูกข้ามตาข่าย ซึ่ง หากผู้เล่นกีฬาเซปักตะกร้อมีทักษะการเล่นลูกด้วยข้างเท้าด้านในที่ไม่ดี ก็จะไม่สามารถรับลูกเสิร์ฟของฝ่ายตรงข้ามได้ รวมถึงตั้งลูกให้ผู้เล่นภายในทีมขึ้นพาดทำคะแนนไม่ได้ เพราะฉะนั้นการพัฒนาทักษะการเล่นลูกด้วย ข้างเท้าด้านในจึงถือว่ามีความสำคัญและเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้เล่นกีฬาเซปักตะกร้อทุกคน

แอดดี โมเดล (ADDIE Model) คือ แบบจำลองที่คิดขึ้นมาโดยศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งรัฐฟลอริดา เมื่อปี 2518 เพื่อใช้ภายในกองทัพของสหรัฐอเมริกาเพื่อการออกแบบ และพัฒนานวัตกรรม สื่อการสอนที่ได้รับความนิยมเนื่องจากมีรูปแบบที่ง่าย และมีขั้นตอนการปฏิบัติ ที่ชัดเจน สามารถนำไปปรับใช้กับการออกแบบและพัฒนาสื่อได้หลายรูปแบบ โดยเฉพาะการพัฒนาสื่อด้านการเรียนการสอน (Branson, R.K. , 1975) และได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (Department of the Army, 2011) นิยมนำไปใช้อย่างกว้างขวางในสถานศึกษา มีจุดประสงค์เพื่อออกแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดเนล คราร์ก (Donald Clark, 2003) กล่าวไว้ว่า คือ กระบวนการออกแบบพัฒนาที่เป็นระบบ สามารถนำมาเป็นแนวทาง

พัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ Analysis (การวิเคราะห์), Design (การออกแบบ), Development (การพัฒนา), Implementation (การนำไปใช้), และEvaluation (การประเมินผล)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ตัวชี้วัดและกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล มาตรฐาน พ. ๓.๑ ป.๕/๕ คือ เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา มีตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง คือ นักเรียนสามารถที่จะเล่นกีฬาไทย สากลประเภทบุคคลและประเภททีม อย่างละ ๑ ชนิด นำผลการปฏิบัติตน เกี่ยวกับทักษะกลไกและทักษะการเคลื่อนไหวในการเล่นกีฬาจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย มาสรุปเป็นวิธีที่เหมาะสม ในบริบทของตนเองในการเล่นกีฬา กีฬาประเภททีมที่เป็นกีฬาไทยซึ่งนิยมจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนเป็น ส่วนใหญ่คือ กีฬาเซปักตะกร้อ

จากสภาพปัญหาในสอนวิชาพลศึกษา(กีฬาเซปักตะกร้อ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านขามใหญ่ ขาดทักษะพื้นฐานในการเตะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน เนื่องจากนักเรียน มีผลการแสดงทักษะไม่ค่อยดี จากเหตุผลหลักๆ 2 ประการ ประการแรกกีฬาเซปักตะกร้อมีทักษะค่อนข้างยาก ต้องฝึกฝนสม่ำเสมอ ประการที่ 2 นักเรียนขาดสมาธิ ขาดความเชื่อมั่นในศักยภาพในตนเอง ซึ่งในแบบฝึกทั่วไปของการเตะตะกร้อมักใช้วิธีให้นักเรียนฝึกเตะเองซ้ำๆ หลายๆครั้งทำให้ นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ส่งผลต่อการเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เป็นการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ ผู้สอนจึงสนใจที่จะศึกษาออกแบบทักษะการเรียนรู้ตามหลักการออกแบบของ ADDIE Model มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น รวมถึงการพัฒนาให้นักเรียนได้มีทักษะปฏิบัติจริง จึงเกิดเป็นรูปแบบกิจกรรมใหม่ ชื่อ การพัฒนาทักษะการเตะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในด้วยแบบฝึกโดยใช้ ADDIE MODEL

### วัตถุประสงค์ของการพัฒนานวัตกรรม

- 1.เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบคะแนนผลพัฒนาทักษะก่อนฝึกและหลังฝึก ของการใช้แบบฝึกทักษะการเตะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน
- 2.เพื่อพัฒนาทักษะการเตะลูกเซปักตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในด้วยแบบฝึก
- 3.เพื่อศึกษาผลการพัฒนานวัตกรรมแบบฝึกทักษะการเตะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน

### ขอบเขตการศึกษา

#### 1.) เนื้อหา (กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา)

เนื้อหาที่นำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการเตะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน ผู้สอนได้เลือกสรรมาจากหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาสาระที่ ๓ การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล มาตรฐาน การเล่นเกม และกีฬา พ ๓.๑ ป.๕/๕ เล่นกีฬาไทยและกีฬา

สากลประเภทบุคคลและประเภททีม อย่างละ ๑ ชนิด เรื่อง ทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน จำนวน 1 แผน 3 แบบฝึก ใช้เวลา 2 ชั่วโมง

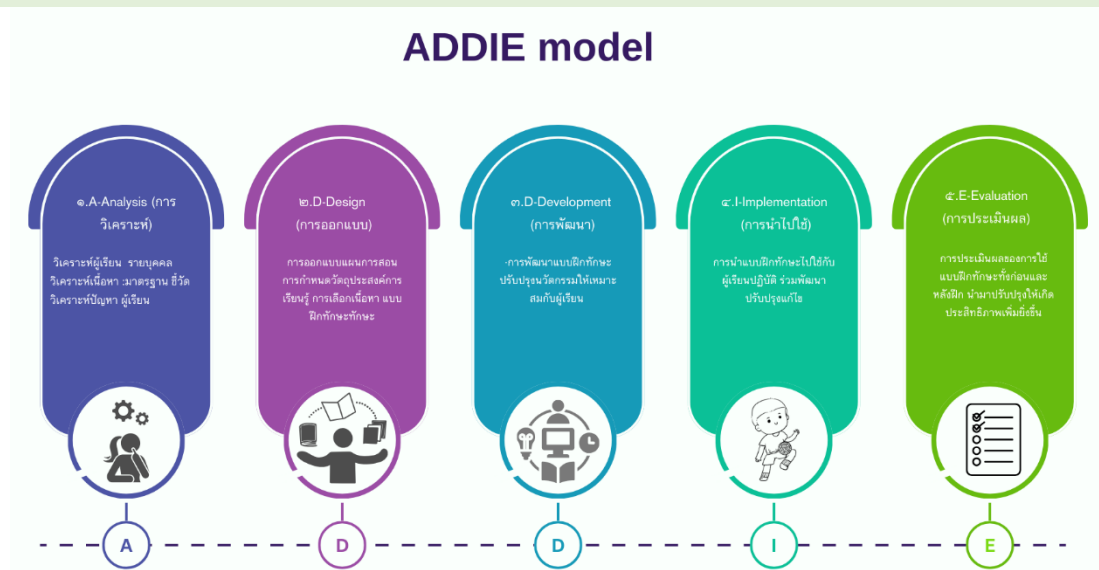
## 2.) กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านขามใหญ่ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 15 คน

## 3.) ระยะเวลา

เดือนพฤษภาคม - กรกฎาคม 2567

### กรอบแนวคิดในการพัฒนานวัตกรรม



สำหรับกรอบแนวคิดในการพัฒนานวัตกรรมทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในด้วยแบบฝึก โดยใช้ ADDIE MODEL มาเป็นกระบวนการในการพัฒนานวัตกรรมเพราะได้รับการยอมรับจากทั่วโลกและนิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย และการสร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์ศตวรรษที่ 21 อย่างแท้จริง ทำให้ครูผู้สอนได้พัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เข้าใจธรรมชาติของการเรียนรู้ของนักเรียน และสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ได้ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีทักษะ การแก้ปัญหา และการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ครูผู้สอนได้เลือกรูปแบบ ADDIE Model มาเป็นกระบวนการในการพัฒนานวัตกรรม ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน

- A- Analysis (การวิเคราะห์):
  - วิเคราะห์ผู้เรียน : รายบุคคล
  - วิเคราะห์เนื้อหา : มาตรฐาน ตัวชี้วัด
  - วิเคราะห์ปัญหา : การขาดทักษะ ไม่สามารถปฏิบัติทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน
- D-Design (การออกแบบ): การออกแบบแผนการสอน การกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ การเลือกเนื้อหา แบบฝึกทักษะทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน

- D-Development (การพัฒนา): การพัฒนาแบบฝึกทักษะ ปรับปรุงนวัตกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน
- I-Implementation (การนำไปใช้): การนำแบบฝึกทักษะไปใช้กับผู้เรียนปฏิบัติ ร่วมพัฒนาปรับปรุงแก้ไข
- E-Evaluation (การประเมินผล): การประเมินผลของการใช้แบบฝึกทักษะทั้งก่อนและหลังฝึก นำมาปรับปรุงให้เกิดประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

### ขั้นตอน วิธีการสร้างหรือพัฒนานวัตกรรม

ขั้นตอนการสร้างและพัฒนานวัตกรรม ครูผู้สอนได้ดำเนินการ ออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

**ขั้นตอนที่ 1** เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบคะแนนผลพัฒนาทักษะก่อนฝึกและฝึกของการใช้ แบบฝึกทักษะ การเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน ผู้สอนได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 1)วางแผนออกแบบ แบบฝึกทักษะ
- 2)กำหนดรูปแบบแบบฝึกทักษะ
- 3) สร้างตารางวิเคราะห์ผลคะแนนก่อนฝึกและหลังฝึก

**ขั้นตอนที่ 2** พัฒนาทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน ด้วยแบบฝึก โดยใช้ ADDIE MODEL

ผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด นวัตกรรมจากหนังสือ เอกสาร ตำรา เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง กับ การพัฒนาทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน โดยการสืบค้นข้อมูลต่างๆพบว่า การดำเนินการใช้รูปแบบ การพัฒนาแบบฝึกทักษะ เหมาะสำหรับการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ครูผู้สอนจึงได้สร้างนวัตกรรมการพัฒนาทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในด้วยแบบฝึก โดยใช้ ADDIE MODEL

๑ . A- Analysis (การวิเคราะห์):

ครูผู้สอนได้ทำการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล วิเคราะห์หลักสูตร สารและมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดตามหลักสูตรการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑ วิเคราะห์ปัญหาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา(กีฬาเซปักตะกร้อ) ศึกษาเอกสาร หลักการ ทฤษฎีและแนวคิด

2.D-Design (การออกแบบ): การออกแบบแผนการสอน การกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เลือกเนื้อหา แบบฝึกทักษะทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน ครูผู้สอนได้ออกแบบไว้ดังนี้

**ขั้นเตรียมและอบอุ่นร่างกาย**

- ๑ ให้นักเรียนเข้าแถวตอน
๒. ให้นักเรียนนั่งลงกับพื้นฟังรายละเอียดกิจกรรม
๓. ครูผู้สอนสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับขนาด น้ำหนัก และความยืดหยุ่น ของลูกเซปักตะกร้อ พร้อมสาธิตและชี้ให้เห็นถึงทักษะการเดาะลูกเซปักตะกร้อ ที่เป็นทักษะพื้นฐาน ในการฝึกทักษะอื่นๆต่อไป
๔. ให้นักเรียนทำท่ากายบริหารและยืดเหยียดกล้ามเนื้อ

### ชั้นอธิบายและสาธิต

1. แบ่งกลุ่มให้นักเรียน
2. ครูสาธิตทักษะการเดาะลูกเซปักตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน

### ชั้นฝึกปฏิบัติ

แบบฝึกที่ 1 ทำยืนเตรียมพร้อมในการเดาะลูกเซปักตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน

แบบฝึกที่ 2 จุดที่ลูกเซปักตะกร้อสัมผัสข้างเท้าด้านใน

แบบฝึกที่ 3 การเดาะลูกเซปักตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน

#### 3) D-Development (การพัฒนา)

- นำแบบฝึกทักษะ ปรับปรุงให้เหมาะสมกับผู้เรียน

#### 4) I-Implementation (การนำไปใช้)

- ให้นักเรียนเข้าแถวเป็นแถวหน้ากระดาน เมื่อครูสั่งเริ่มให้นักเรียนเริ่มเดาะลูกตะกร้อ ให้นักเรียนทำตกได้แค่คนละ 2 ครั้ง ให้ได้ 20 ครั้ง นับรวมกัน ใช้เวลา 5 นาที

#### 5) E-Evaluation (การประเมินผล)

- สรุปผลการพัฒนาของนักเรียนหลังจากทำแบบฝึก

### ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาผลการนำนวัตกรรมแบบฝึกทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในด้วยแบบฝึก

โดยใช้ ADDIE MODEL สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

จากการศึกษาค้นคว้าทดลองใช้ นวัตกรรมแบบฝึกทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในด้วยแบบฝึก ไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนกรกฎาคม เป็นระยะเวลา จำนวน 1 แผน 2 ชั่วโมง ครูผู้สอนได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

#### การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

วิเคราะห์ผลการทดสอบก่อนใช้แบบฝึกและหลังใช้แบบฝึกทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในด้วยแบบฝึกโดยมีคะแนนแบบฝึกละ 5 คะแนน มี 3 แบบฝึก 15 คะแนน

ปรากฏผลสำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์ นักเรียนมีผลคะแนนของการพัฒนาทักษะการเดาะด้วยข้างเท้าด้านในเพิ่มขึ้น และทักษะการแสดงทักษะท่าทางการเดาะลูกด้วยข้างเท้าด้วยในก็มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

#### การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลผลการทดสอบก่อนใช้แบบฝึกและหลังใช้แบบฝึกทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในด้วย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านขามใหญ่ โดยครูผู้สอนได้บันทึกคะแนนผลการฝึกทักษะในแบบบันทึกของครูผู้สอน

## การหาคุณภาพของนวัตกรรม

เมื่อครูผู้สอนได้สร้างนวัตกรรมการพัฒนาทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในด้วยแบบฝึก โดยใช้ ADDIE MODEL สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านขามใหญ่ เสร็จแล้ว จึงได้ไปหาคุณภาพของนวัตกรรมตามขั้นตอน ดังนี้

- ๑) ครูผู้สอนและคณะครู บุคลากรในสถานศึกษา ร่วมกันตรวจสอบนวัตกรรมที่สร้างขึ้น ผ่านกระบวนการ PLC (ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ : Professional Learning Community)
- ๒) ครูผู้สอนปรับปรุงแก้ไขนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของคณะครู
- 3) นำนวัตกรรมไปจัดการเรียนรู้ เรื่องทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในด้วยแบบฝึก สอนกับกลุ่มเป้าหมาย



## การนำนวัตกรรมไปใช้ในการพัฒนา/แก้ปัญหา

การพัฒนาทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในด้วยแบบฝึก โดยใช้ ADDIE MODEL สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านขามใหญ่ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 15 คน โดยมีขั้นตอนการใช้นวัตกรรม ดังต่อไปนี้

### 1.A- Analysis (การวิเคราะห์):

ครูผู้สอนได้ทำการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล วิเคราะห์หลักสูตร สารและมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดตามหลักสูตรการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑ วิเคราะห์ปัญหาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา(กีฬาตะกร้อ) ศึกษาเอกสาร หลักการ ทฤษฎีและแนวคิด

2.D-Design (การออกแบบ): การออกแบบแผนการสอน การกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เลือกเนื้อหาแบบฝึกทักษะทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน ครูผู้สอนได้ออกแบบไว้ดังนี้

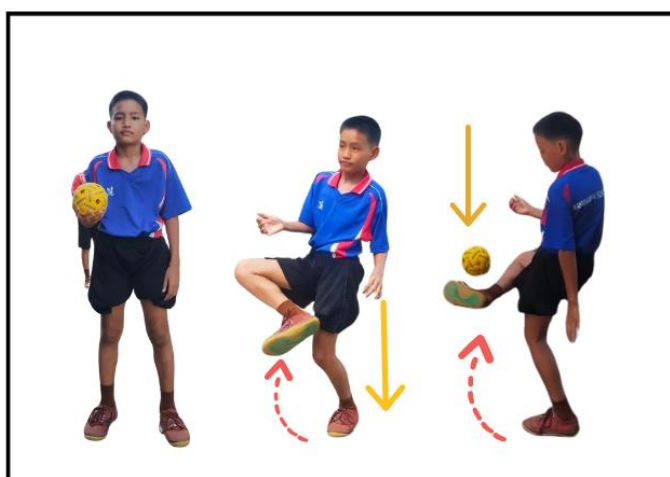
### ขั้นเตรียมและอบอุ่นร่างกาย

๑. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน
๒. ให้นักเรียนนั่งลงกับพื้นฟังรายละเอียดกิจกรรม
๓. ครูผู้สอนสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับขนาด น้ำหนัก และความยืดหยุ่น ของลูกเซปักตะกร้อ พร้อมสาธิตและชี้ให้เห็นถึงทักษะการเตะลูกเซปักตะกร้อ ที่เป็นทักษะพื้นฐาน ในการฝึกทักษะอื่นๆต่อไป
๔. ให้นักเรียนทำท่ากายบริหารและยืดเหยียดกล้ามเนื้อ



### ขั้นอธิบายและสาธิต

๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มให้นักเรียน 3 กลุ่ม
๒. ครูให้ตัวแทนสาธิตทักษะการเตะลูกเซปักตะกร้อด้วยเท้าด้านใน
๓. ครูให้ตัวแทนนักเรียนสาธิตทักษะการเตะลูกเซปักตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน นักเรียนสอบทานในจุดที่สงสัยและเริ่มฝึกปฏิบัติ



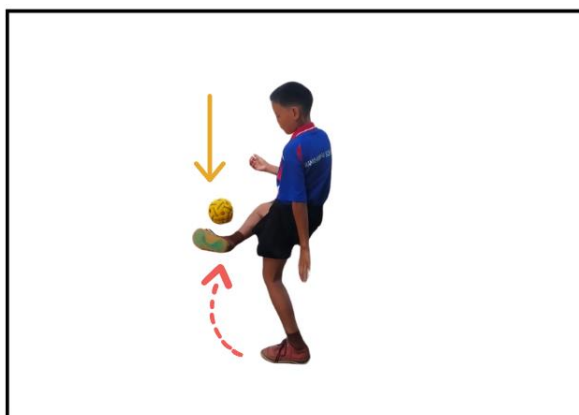
## ขั้นฝึกปฏิบัติ

**แบบฝึกที่ 1** ทำยืนเตรียมพร้อมในการเตะลูกเซปักตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน



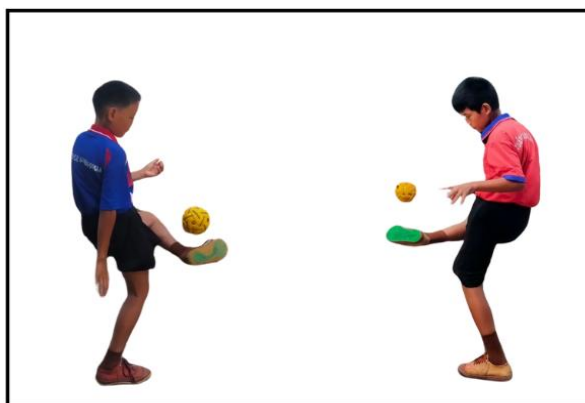
**วิธีฝึก** ให้นักเรียนยืนตรงในท่าเตรียมพร้อม ปลายเท้าทั้ง 2 ข้างห่างกันกว่าเท้าหัวไหล่ และให้นักเรียนย่อและยกเท้าข้างที่ถนัดยกขึ้น เกร็งข้อเท้าให้ขนานพื้น ทำจำนวน 20 ครั้ง

**แบบฝึกที่ 2** จุดที่ลูกเซปักตะกร้อสัมผัสข้างเท้าด้านใน



**วิธีฝึก** ให้นักเรียนถือลูกตะกร้อแล้วปล่อยลูกเซปักตะกร้อ แล้วยกเท้าขึ้นมารอลูกตะกร้อตกลงใส่ ข้างเท้า ด้านในให้นักเรียนจำจุดที่ลูกตะกร้อตกใส่ ทำจำนวน 20 ครั้ง

**แบบฝึกที่ 3** การเตะลูกเซปักตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน



ให้ปฏิบัติดังนี้ ให้นักเรียนเข้าแถวเป็นแถวหน้ากระดาน เมื่อครูสั่งเริ่มให้นักเรียนเริ่มเตะลูกตะกร้อ ให้นักเรียนทำตกได้แค่คนละ 2 ครั้ง ให้ได้ 20 ครั้ง นับรวมกัน ใช้เวลา 5 นาที

3) D-Development (การพัฒนา)

- นำแบบฝึกทักษะ ปรับปรุงให้เหมาะสมกับผู้เรียน

4) I-Implementation (การนำไปใช้)



5) E-Evaluation (การประเมินผล)

-สรุปผลการพัฒนาของนักเรียนหลังจากทำแบบฝึก

### ผลการใช้นวัตกรรม

จากการดำเนินการพัฒนาทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในด้วยแบบฝึก โดยใช้ ADDIE MODEL สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านขามใหญ่ ปีการศึกษา 2567 ปรากฏผลสำเร็จดังนี้

1. ประสิทธิภาพผลของนวัตกรรมในการพัฒนาทักษะก่อนฝึกและหลังฝึก ของการใช้แบบฝึกทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน ดังภาพในตาราง

ตารางแสดงการวิเคราะห์ข้อมูลร้อยละของการพัฒนาการ (คะแนนเต็ม 15 คะแนน)

| คนที่ | คะแนนก่อน<br>สอบ | คะแนนหลัง<br>สอบ | ร้อยละของการพัฒนาการ                       | ระดับพัฒนาการ        |
|-------|------------------|------------------|--------------------------------------------|----------------------|
| 1     | 7                | 10               | $\frac{(10-7)}{(15-7)} \times 100 = 37.50$ | พัฒนาการระดับปานกลาง |
| 2     | 6                | 11               | $\frac{(11-6)}{(15-6)} \times 100 = 55.56$ | พัฒนาการระดับสูง     |
| 3     | 7                | 14               | $\frac{(14-7)}{(15-7)} \times 100 = 87.50$ | พัฒนาการระดับสูงมาก  |
| 4     | 6                | 11               | $\frac{(11-6)}{(15-6)} \times 100 = 55.56$ | พัฒนาการระดับสูง     |
| 5     | 7                | 14               | $\frac{(14-7)}{(15-7)} \times 100 = 87.50$ | พัฒนาการระดับสูงมาก  |
| 6     | 6                | 11               | $\frac{(11-6)}{(15-6)} \times 100 = 55.56$ | พัฒนาการระดับสูง     |
| 7     | 6                | 11               | $\frac{(11-6)}{(15-6)} \times 100 = 55.56$ | พัฒนาการระดับสูง     |
| 8     | 6                | 14               | $\frac{(14-6)}{(15-6)} \times 100 = 88.89$ | พัฒนาการระดับสูงมาก  |
| 9     | 6                | 12               | $\frac{(12-6)}{(15-6)} \times 100 = 66.67$ | พัฒนาการระดับสูง     |
| 10    | 6                | 11               | $\frac{(11-6)}{(15-6)} \times 100 = 55.56$ | พัฒนาการระดับสูง     |
| 11    | 6                | 10               | $\frac{(10-6)}{(15-6)} \times 100 = 44.44$ | พัฒนาการระดับปานกลาง |
| 12    | 6                | 12               | $\frac{(12-6)}{(15-6)} \times 100 = 66.67$ | พัฒนาการระดับสูง     |
| 13    | 6                | 11               | $\frac{(11-6)}{(15-6)} \times 100 = 55.56$ | พัฒนาการระดับสูง     |

| คนที่ | คะแนนก่อน<br>สอบ | คะแนนหลัง<br>สอบ | ร้อยละของการพัฒนาการ                       | ระดับพัฒนาการ        |
|-------|------------------|------------------|--------------------------------------------|----------------------|
| 14    | 6                | 11               | $\frac{(11-6)}{(15-6)} \times 100 = 55.56$ | พัฒนาการระดับสูง     |
| 15    | 7                | 10               | $\frac{(10-7)}{(15-7)} \times 100 = 37.50$ | พัฒนาการระดับปานกลาง |

### การวิเคราะห์ข้อมูล

หาคะแนนร้อยละของการพัฒนาการของผู้เรียน ซึ่งใช้สูตรคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (Relative gain score) ที่เสนอโดย ศิริชัย กาญจนาวารี (Kanjanaawaree, 1989) ดังนี้

$$GS(\%) = \frac{(Y - X)}{(F - X)} \times 100$$

โดยที่ GS(%) คือ คะแนนร้อยละของการพัฒนาการผู้เรียน (คิดเป็นร้อยละ)  
 X คือ คะแนนวัดครั้งก่อน (คะแนนก่อนเรียน)  
 Y คือ คะแนนวัดครั้งหลัง (คะแนนหลังเรียน)  
 F คือ คะแนนเต็ม

### เกณฑ์คะแนนพัฒนาการเทียบระดับพัฒนาการ

|          |                      |
|----------|----------------------|
| 76 – 100 | พัฒนาการระดับสูงมาก  |
| 51 – 75  | พัฒนาการระดับสูง     |
| 26 – 50  | พัฒนาการระดับปานกลาง |
| 0 – 25   | พัฒนาการระดับต่ำ     |

## ส่วนสรุป

การสร้างการพัฒนาทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในด้วยแบบฝึก โดยใช้ ADDIE MODEL ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านขามใหญ่ เขต ๑ รายวิชาพลศึกษา(กีฬาตะกร้อ) มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1.เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบคะแนนผลพัฒนาทักษะก่อนฝึกและหลังฝึก ของการใช้แบบฝึกทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน 2.เพื่อพัฒนาทักษะการเดาะลูกเซปักตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในด้วยแบบฝึก 3.เพื่อศึกษาผลการพัฒนานวัตกรรมแบบฝึกทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน ครูผู้สอนสามารถสรุปผลอภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะแนวทางการเพื่อการพัฒนาต่อยอดนวัตกรรม ดังนี้

### สรุปผลการใช้นวัตกรรม

ผลการพัฒนาจากการนำนวัตกรรมไปใช้ในการพัฒนาแบบฝึกการทดสอบแบบฝึกก่อนเรียนและหลังเรียน ผลปรากฏว่า ผลการพัฒนาของผู้เรียนมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นจากเดิม ตามวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ข้อ การพัฒนาระดับสูงมีจำนวน 3 คน การพัฒนาระดับปานกลางมีจำนวน 6 คน การพัฒนาระดับต้น มีจำนวน 1 คน แสดงให้เห็นว่านวัตกรรมพัฒนาทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในทำให้ทักษะเกิดการพัฒนาเพิ่มมากขึ้น

### การอภิปรายผล

จากแนวคิดในการพัฒนานวัตกรรมทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในด้วยแบบฝึก โดยใช้ ADDIE MODEL มาเป็นกระบวนการในการพัฒนานวัตกรรมเพราะได้รับการยอมรับจากทั่วโลกและนิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย และการสร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์ศตวรรษที่ 21 อย่างแท้จริง ทำให้ครูผู้สอนได้พัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เข้าใจธรรมชาติของการเรียนรู้ของนักเรียน และสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ได้ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีทักษะ การแก้ปัญหา และการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ครูผู้สอนได้เลือกรูปแบบ ADDIE Model มาเป็นกระบวนการในการพัฒนานวัตกรรม ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนA- Analysis (การวิเคราะห์): วิเคราะห์ผู้เรียน : รายบุคคลวิเคราะห์เนื้อหา : มาตรฐาน ตัวชี้วัดวิเคราะห์ปัญหา : การขาดทักษะ ไม่สามารถปฏิบัติทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในD-Design (การออกแบบ): การออกแบบแผนการสอน การกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ การเลือกเนื้อหา แบบฝึกทักษะทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน D-Development (การพัฒนา): การพัฒนาแบบฝึกทักษะ ปรับปรุงนวัตกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียนI-Implementation (การนำไปใช้): การนำแบบฝึกทักษะไปใช้กับผู้เรียนปฏิบัติ ร่วมพัฒนาปรับปรุงแก้ไขและสรุปผลการฝึกE-Evaluation (การประเมินผล): การประเมินผลของการใช้แบบฝึกทักษะทั้งก่อนและหลังฝึก นำมาปรับปรุงให้เกิดประสิทธิภาพเพิ่มยิ่งขึ้นจาก

### ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาต่อยอดนวัตกรรม

การนำนวัตกรรมไปพัฒนาทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในด้วยแบบฝึก โดยนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาและรายวิชาพลศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะต่างๆ โดยใช้แบบฝึกให้เกิดการพัฒนาในตัวผู้เรียน และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นมากกว่าเดิม

ใบรับรองผลงานทางวิชาการ  
การคัดเลือกครูต้นแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)  
เพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑  
ประจำปี ๒๕๖๗ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑

---

ข้าพเจ้า.....นางสาวภรณ์ภา นามกาศรี.....ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านขามใหญ่.....สังกัด  
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี.....เขต ๑.....ขอส่งผลงานเข้าประกวดในสาขา นวัตกรรม  
จัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา.....ชื่อผลงาน นวัตกรรม  
พัฒนาทักษะการตะแคงด้วยข้างเท้าด้านในด้วยแบบฝึก โดยใช้ ADDIE MODEL ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา  
ปีที่ ๕ โรงเรียนบ้านขามใหญ่ ของครู ผู้สร้างนวัตกรรมของนักเรียน หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง “ทักษะการตะ  
แคงด้วยข้างเท้าด้านใน” รายวิชาพลศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนบ้านขามใหญ่ สำนักงานเขต  
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑

ข้าพเจ้ายินยอมปฏิบัติตามกติกาหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของการประกวดครั้งนี้ และขอยอมรับคำ  
ตัดสินของคณะกรรมการฯ ว่าเป็นที่สุด ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานที่ส่งเข้าประกวดนี้ เป็นผลงานที่เป็นความคิด  
สร้างสรรค์ของข้าพเจ้า มิได้ลอกเลียนผลงานความคิดสร้างสรรค์ของบุคคลอื่น

ลงชื่อ.....ผู้ส่งผลงาน

(นางสาวภรณ์ภา นามกาศรี)

ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านขามใหญ่

ลงชื่อ.....ผู้รับรองผลงาน

(นางวันวิสาห์ รื่นนุสาน)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านขามใหญ่

### เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๖๐). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้สู่ศษศึกษาและพลศึกษาฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐**. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.

ชูชีพ คงมีชนม์. (๒๕๕๙). ผลของการฝึกช่องที่มีต่อทักษะกีฬาตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม [วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี. สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (๒๕๕๘).

**วิสัยทัศน์ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ(พว.).** ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ตามมาตรฐานสากลและวิสัยทัศน์ในศตวรรษที่ ๒๑.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (๒๕๔๕). **แนวการจัดการศึกษา**. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. ๒๕๔๒ และ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

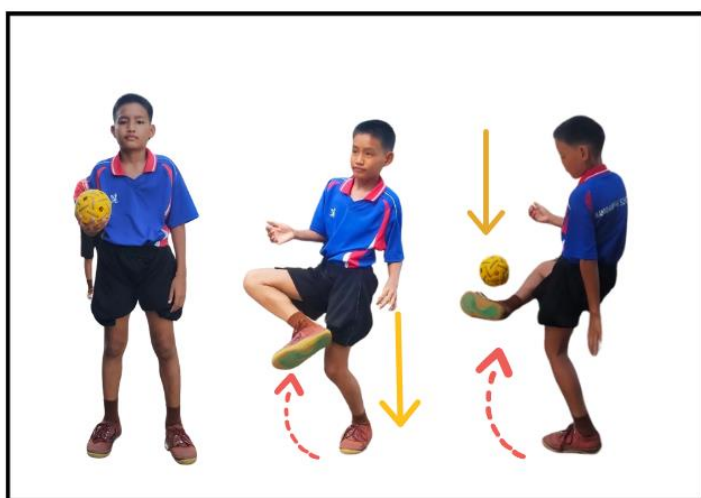
วิทยานิพนธ์ กุลกนก จันวันดี. (๒๕๖๐) วิจัยการพัฒนากิจกรรมการออกแบบของ **ADDIE MODIL** ร่วมกับการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ เรื่องหลักการทำโครงการคอมพิวเตอร์ วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร.

## ภาคผนวก

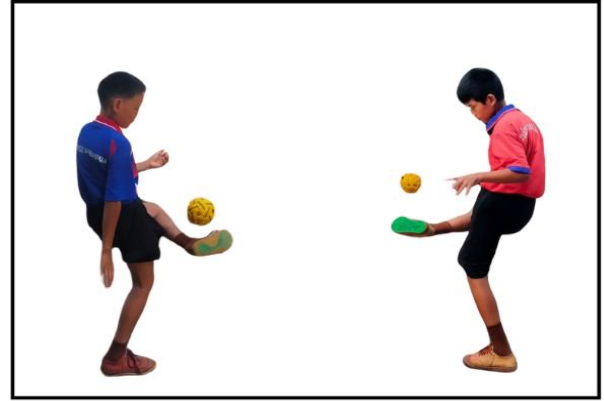
การประชุมผ่านกระบวนการ PLC (ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ : Professional Learning Community)  
ของครูผู้สอนและคณะครู บุคลากรในสถานศึกษา เพื่อร่วมกันตรวจสอบนวัตกรรมที่สร้างขึ้น



รูปภาพการดำเนินกิจกรรมแบบฝึกทักษะ



แผนการสอน เรื่องทักษะการเตะตะกร้อ



[illegible]

เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินทักษะพื้นฐาน การเดาะลูกด้วยข้างเท้าด้านใน

| รายการ              | 5 คะแนน                                                                                                                                                                                           | 4 คะแนน                                                                                                                                                                                                 | 3 คะแนน                                                                                                                                                                                               | 2 คะแนน                                                                                                                                                                  | 1 คะแนน                                                                                                                                              |
|---------------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| 1.ความถูกต้องของท่า | ยืนทรงตัวด้วยเท้า 2 ข้างถือลูกเพื่อเตรียมโยน โยนตะกร้อขึ้นไป ข้างหน้าเล็กน้อย ก้าวเท้าที่ไม่ถนัด เข้าหาตะกร้อที่กำลังจะตก ใช้เท้าที่ถนัดเดาะลูก ตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในถ้าได้ถูกต้องเป็นธรรมชาติ | ยืนทรงตัวด้วยเท้า สองข้างถือลูกเพื่อเตรียมอยู่ตะกร้อ ขึ้นไปข้างหน้า เล็กน้อยก้าวเท้าที่ไม่ถนัดเข้าหา ตะกร้อที่กำลังจะตกใช้เท้าที่ถนัด เดาะลูกตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน ทำท่าได้ถูกต้องแต่ไม่เป็นธรรมชาติ | ยืนทรงตัวด้วยเท้า ทั้งสองข้างถือ ตะกร้อเพื่อเตรียม โยนโยนตะกร้อขึ้นไป ข้างหน้าเล็กน้อย ก้าวเท้าที่ไม่ถนัด เข้าหาตะกร้อที่กำลังจะตกใช้เท้าที่ถนัดเดาะลูกตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน ทำท่าได้แต่ไม่ถูกต้อง | ทำยืนไม่ค่อยพร้อม ถือตะกร้อไม่ถูกโยน ตะกร้อขึ้นไป ข้างหน้าแรงเกิน ก้าวเท้าเข้าหา ตะกร้อที่กำลังจะตกไม่ทันใช้เท้าที่ถนัดเดาะลูกตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน ไม่ถูกต้องตำแหน่ง | ถ้ายืนไม่พร้อมถือ ตะกร้อไม่ถูกโยน ตะกร้อไม่ถูกแรง เกินก้าวเท้าหา ตะกร้อที่กำลังจะตกไม่ทันใช้เท้าที่ถนัดเดาะลูก ตะกร้อด้วยข้างเท้าในไม่ถูกต้องตำแหน่ง |
| 2.ความแม่นยำ        | ลูกตะกร้อตกใส่จุดสัมผัสเท้าด้านใน                                                                                                                                                                 | มีลูกตะกร้อตกใส่จุดสัมผัสเท้าด้านใน แต่ไม่เป็นธรรมชาติ                                                                                                                                                  | มีลูกตะกร้อตกใส่จุดสัมผัสเท้าด้านใน แต่ทำท่าได้ไม่ถูกต้อง                                                                                                                                             | มีลูกตะกร้อตกใส่จุดสัมผัสเท้าด้านใน                                                                                                                                      | ตะกร้อตกลงพื้น ก่อนตกลงจุดสัมผัสเท้าด้านใน                                                                                                           |
| 3.ความต่อเนื่อง     | สามารถทำการเดาะตะกร้อเพื่อสร้างท่าด้านในติดต่อกันได้มากกว่า 10 ครั้ง                                                                                                                              | สามารถทำการเดาะลูกตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในติดต่อกันได้มากกว่า 8 ครั้ง                                                                                                                                   | สามารถทำการเดาะลูกตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในติดต่อกันได้มากกว่า 5 ครั้ง                                                                                                                                 | สามารถทำการเดาะลูกตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในติดต่อกันได้น้อยกว่า 5 ครั้ง                                                                                                   | สามารถทำการต่อลูกตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในติดต่อกันได้ 1-2 ครั้ง                                                                                      |

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

|                      |               |          |
|----------------------|---------------|----------|
| คะแนนระหว่าง 11 - 15 | คะแนน หมายถึง | ดีมาก    |
| คะแนนระหว่าง 8 - 10  | คะแนน หมายถึง | ดี       |
| คะแนนระหว่าง 5 - 7   | คะแนน หมายถึง | พอใช้    |
| คะแนนระหว่าง 0 - 4   | คะแนน หมายถึง | ปรับปรุง |



# รายงานนวัตกรรม

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)  
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

“การพัฒนาทักษะการเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในด้วยแบบฝึก โดยใช้  
ADDIE MODEL” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5  
โรงเรียนบ้านขามใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา  
อุบลราชธานี เขต 1